

188 KIRI

HAUASOLEKU AEG

POOLTEIST päeva, mis Jeesuse surelik keha lebas Joosepi hauakambris, tema ristisurma ja ülestõusmise vaheline aeg, on Miikaeli maise elujärgu peatükk, millest on meile vähe teada. Me võime jutustada Inimese Poja matmisest ja panna kirja tema ülestõusmisega seotud sündmused, ent me ei saa anda eriti palju autentset teavet selle kohta, mis nende ligikaudu kolmekümne kuue tunni jooksul kella kolmest reede pärastlõunal kuni kella kolmeni pühapäeva varahommikul tegelikult toimus. See periood Meistri elus algas veidi enne seda, kui Rooma sõdurid ta ristilt alla võtsid. Jeesus jäi pärast surma veel umbes tunniks ajaks ristile rippuma. ta oleks juba varem alla võetud, kui poleks olnud kahe teeröövli elu lõpetamisest tulenenud viivitust.

² Juutide valitsejad olid pidanud plaani heita Jeesuse surnukeha lahtisesse hauda linnast lõuna pool Gehennas, sest ristilöödutega talitati harilikult just nii. Kui see plaan oleks teostatud, siis oleks Meistri keha langenud metsloomade küüsi.

³ Arimaatia Joosep oli aga vahepeal koos Nikodeemosega Pilatuse juures käinud ja palunud, et Jeesuse surnukeha neile korrakohaseks matmiseks üle antaks. See oli üsna tavaline, et ristilöödute sõbrad pakkusid Rooma ametivõimudele altkäemaksu õiguse eest hukatu surnukeha oma valdusse võtta. Joosep läks Pilatuse juurde suure rahasummaga, et vajaduse korral maksta loa eest viia Jeesuse keha erahauakambrisse. Pilatus aga ei võtnud selle eest raha. Palvet kuuldes kirjutas ta kohe alla korraldusele, mis andis Joosepile loa minna Kolgatale ja võtta Meistri surnukeha viivitamatult kaasa. Kuna liivatorn oli vahepeal peaaegu vaibunud, oli rühm Suurkohut esindavaid juute läinud Kolgatale kontrollima, kas Jeesuse surnukeha viiakse koos teeröövlite laipadega lahtistesse ühishaudadesse.

1. JEESUSE MATMINE

¹ Kui Joosep ja Nikodeemos Kolgatale jõudsid, leidsid nad eest Jeesust ristilt alla võtvad sõdurid ning läheduses seisvad Suurkohtu esindajad, kes tahtsid hoolitseda selle eest, et ükski Jeesuse poolehoidja ei takistaks tema surnukeha viimist kurjategijate ühishauda. Kui Joosep esitas tsentuuriolle Pilatuse korralduse Meistri surnukeha üle anda, tõstsid juudid lärmi ja nõudsid seda endale. Nad püüdsid märatsedes surnukeha jõuga kätte saada, mispeale tsentuurio kutsus neli sõdurit enda kõrvale ning nad jäid harkisjalu, paljas-

tatud mõõgad käes, seisma Meistri maas lebava surnukeha kohale. tsentuurio käskis ülejäänud sõduritel jätta kaks röövlit sinnapaika ja suruda vihaste juutide raevunud hulk tagasi. Kui kord oli taastatud, luges tsentuurio Pilatuse loa juutidele ette, astus kõrvale ja ütles Joosepile teda eemale viies: „See surnukeha on sinu ja sa võid temaga teha, mida soovid. Meie sõduritega valvame, et keegi sind ei segaks.”

² Ristilöödud ei tohtinud matta juutide kalmistule, see oli seadusega rangelt keelatud. Joosep ja Nikodeemos tundsid seadust ning otsustasid Kolgatalt lahkudes matta Jeesus Joosepi perekonna uude, massiivsesse kaljusse raiutud hauakambrisse, mis asus Kolgatast natuke maad põhjas teisel pool Samaariasse viivat teed. Sellesse kaljuhauda polnud veel kedagi maetud ja nad pidasid kohaseks Meister sinna puhkama viia. Joosep uskus tegelikult, et Jeesus tõuseb surnuist üles, kuid Nikodeemos kahtles selles väga. Need endised Suurkohtu liikmed olid oma usku Jeesusesse suuresti varjanud, kuigi teised Suurkohtu liikmed olid kahtlustanud neid juba ammu, veel enne nende nõukogust tagasiastumist. Nüüdsest olid nad Jeesuse kõige avalikumad jüngrid kogu Jeruusalemmas.

³ Kella poole viie paiku hakkas Jeesus Naatsaretlase matuserongkäik Kolgatalt üle tee Joosepi hauakambrisse liikuma. Surnukeha oli mähitud linasesse riidesse ja seda kandsid neli meest, kellele järgnesid ustavad leinavad naised Galileast. Jeesuse maist keha hauakambrisse kandvad surelikud olid Joosep, Nikodeemos, Johannes ja Rooma tsentuurio.

⁴ Nad kandsid surnukeha hauakambrisse, mis oli ligikaudu üheksa ruutmeetri suurune ruum, ja valmistasid selle kiirustades matmiseks ette. Juudid ei matnud tegelikult oma surnuid, vaid palsameerisid nad. Joosep ja Nikodeemos olid kaasa toonud suure hulga mürri ja aalod ning mähkisid nüüd nende lahustes leotatud sidemed ümber surnukeha. Palsameerimise lõpetanud, sidusid nad talle näole räti, mässisid ta keha linasesse riidesse ja asetasi selle aupaklikult hauakambri eendisse.

⁵ Kui surnukeha oli hauakambrisse seatud, andis tsentuurio oma sõduritele märku tulla appi uksekivi kambri sissepääsu ette veeretama. Siis lahkusid sõdurid röövlite surnukehadega Gehenna suunas, ülejäänud pöördusid aga kurvalt tagasi Jeruusalemma, et pidada Moosese seaduste järgi paasapüha.

⁶ Jeesuse matmisega oli üsna suur rutt ja kiire, sest oli ettevalmistustepäev ja sabbat peagi algamas. Mehed ruttasid tagasi linna, aga naised jäid suure pimedani haua lähedusse.

⁷ Eelkirjeldatud toimingute ajal olid naised läheduses redutanud ja kõike pealt vaadanud ning tähele pannud, kuhu Meister maeti. Nad varjasid end, sest naistel polnud lubatud sellisel ajal koos meestega olla. Nende naiste arvates polnud Jeesust matmiseks korralikult ette valmistatud, nad leppisid kokku, et lähivad tagasi Joosepi majja, puhkavad sabbati ajal, panevad lõhnaained ja salvid valmis ning tulevad pühapäeva hommikul tagasi, et Meistri surnukeha viimseks puhkuseks korda seada. tol reede öhtul haua juurde jäänud naised olid Maarja Magdaleena, Kloopase naine Maarja, Jeesuse ema teine õde Marta ning Rebeka Sepphorisest.

⁸ Peale taavet Sebedeuse ja Arimaatia Joosepi oli väga vähe neid Jeesuse jüngreid, kes tõesti uskusid või aru said, et ta kolmandal päeval hauast tõuseb.

2. HAUA VALVAMINE

¹ Kui Jeesuse järgijad ei mõtelnud tema lubadusele kolmandal päeval hauast tõusta, siis vaenlased polnud seda unustanud. Ülempreestrid, variserid ja saduserid mäletasid neile tehtud ettekannetest tema ütlust, et ta tõuseb surnuist üles.

² Tol reede öhtul pärast paasapäeva öhtusööki kogunes kesköö paiku rühm juudi juhte Kaifase majja arutama oma kartusi seoses Meistri väidetega, et ta tõuseb kolmandal päeval surnuist üles. Kohtumise lõpus määrati Suurkohtu liikmetest komisjon, kes pidi külastama järgmise päeva varahommikul Pilatust ja andma talle edasi Suurkohtu ametliku palve, et Jeesuse haua ette pandaks Rooma valve, mis takistaks Meistri sõpru seda omavoliliselt avamast. Komisjoni esimees ütles Pilatusele: „Meil on meeles, et see pettur Jeesus Naatsaretlane ütles veel elus olles: „Kolme päeva pärast tõusen ma jälle üles.” Seepärast tulime sinult paluma, et sa annaksid korralduse kaitsta seda hauakambrit vähemalt kolmanda päeva lõpuni tema poolehoidjate eest. Me kardame väga, et Jeesuse jüngrid võivad tulla, tema keha öösel varastada ja siis inimestele kuulutada, et ta on surnuist üles tõusnud. Kui me laseksime sel juhtuda, siis teeksime palju suurem vea, kui oleksime teinud teda ellu jättes.”

³ Kui Pilatus kuulis Suurkohtu liikmete palvet, ütles ta: „Ma annan teile valvesse kümme sõdurit. Minge ja kaitske hauda.” Nad läksid templisse tagasi, võtsid lisaks kümme oma valvurit ja siirdusid koos küm-

ne juudi valvuri ja kümne Rooma sõduriga Joosepi hauakambri juurde, et mehed hauakambri ette valvesse seada, kuigi oli sabbati hommik. Mehed veeretasiid hauakambri ette veel ühe kivi ja panid kividele ning nende ümber Pilatuse pitsid, et neid ei saaks nende teadmata liigutada. Ja need kaksikümme meest jäid valvesse kuni ülestõusmistunnini ning juudid viisid neile sinna süüa ja juua.

3. SABATIPÄEVAL

¹ Jüngrid ja apostlid jäid kogu sabbatipäevaks peitu, kogu Jeruusalemm arutas aga samal ajal Jeesuse ristisurma. Jeruusalemmas viibis tookord peaaegu poolteist miljonit juuti, kes olid tulnud kõigist Rooma impeeriumi osadest ja Mesopotaamiast. Selle päevaga algas paasapäeva nädal ja linn oli täis palverändureid, kes kõik kuulsid Jeesuse ülestõusmisest ja viisid selle uudise koju kaasa.

² Laupäeva hilisöhtul kutsus Johannes Markus üksteist apostlit salaja oma isa majja, nad kogunesid vahetult enne keskööd samasse ülakambrisse, kus olid üleelmisel öhtul oma Meistriga viimset öhtusöömaega pidanud.

³ Jeesuse ema Maarja pöördus koos Ruti ja Juudaga tol laupäevaöhtul Betaaniasse tagasi ning nad kohtusid taas oma perega just enne päikeseloojangut. taavet Sebedeus jäi Nikodeemose majja, kuhu ta oli oma sõnumitoojad pühapäeva varahommikuks kokku kutsunud. Galilea naised olid veel Arimaatia Joosepi majas ja valmistasid ette lõhnaaineid Jeesuse keha täiendavaks palsameerimiseks.

⁴ ¶ Me ei oska täpselt seletada, mis Jeesus Naatsaretlasega täpselt juhtus selle poolelise päeva jooksul, kui teda arvati Joosepi uues hauakambri puhkavat. Ilmselt suri ta ristil sama loomulikku surma, nagu oleks surnud iga teine surelik samas olukorras. Me kuulsime teda ütlemas: „Isa, sinu kätte annan ma oma vaimu.” Me ei saa selle väite tähendusest täielikult aru, sest tema Mõttekohandaja oli juba ammu isikustatud ja eksisteeris Jeesuse surelikust olemusest lahus. Meistri füüsiline surm ristil ei saanud kuidagi mõjutada tema Isikustatud Kohandajat. See, mille Jeesus ajutiselt Isa kätte andis, pidi olema sureliku meele Kohandaja-poolse varase vaimustamise vaimteisik, millega ta kandis inimkogemuste jäädvustuse üle eluasemeilmadesse. Jeesuse kogemuses pidi olema mingi vaimne reaalsus, mis oli samane usus kasvavate sfääride surelike vaimolemuse või hingega. See on aga ainult meie arvamus — tegelikult me ei tea, mille Jeesus oma Isa kätte usaldas.

⁵ Me teame, et Meistri füüsiline keha puhkas Joo-sepi hauakambris umbes kella kolmeni pühapäeva va-rahommikul, kuid Jeesuse isiksuse seisundi kohta sel-le kolmekümne kuue tunni jooksul pole meil mida-gi kindlat teada. Mõnikord oleme sõandanud seletada endale neid asju umbes nii:

⁶ 1. Miikaeli Looja-teadvus pidi olema sõltumatu ja täiesti vaba füüsilise kehastuse surelikust meelest;

⁷ ¶ 2. Jeesuse endine Mõttekohandaja oli meie teada sel ajal maa peal ja juhtis isiklikult taevavägesid;

⁸ ¶ 3. Naatsaretlase vaimidentiteet — mis oli välja kujunenud lihaliku elu alguses Mõttekohandaja otses-te jõupingutuste tulemusena ja mida ta hiljem täius-likult kohandas ideaalse sureliku eksistentsi füüsiliste vajaduste ja vaimsete nõuetega, eelistades järjekindlalt Isa tahet — pidi olema määratud Paradiisi-Isa hoo-le alla. Me ei tea, kas see vaimreaalsus pöördus taga-si ja sai osaks ülestõusnud isiksusest või mitte, kuid me usume, et see oli nii. Ent universumis on ka neid, kelle arvates Jeesuse hingidentiteet puhkab nüüd „Isa rüpes” ning temast saab hiljem Nebadoni Lõplikku-se Saavutajate Korpuse juht, kui nad asuvad teele veel avaldamata eesmärgi poole, mis on seotud väliskos-mose korrastamata alade veel loomata universumite-ga;

⁹ ¶ 4. me arvame, et Jeesuse inim- ehk surelik teadvus magas need kolmkümmend kuus tundi. Meil on põhjust uskuda, et Jeesus kui inimene ei teadnud sel ajal universumis toimuvast mitte midagi. Sureli-ku teadvuse jaoks aeg seisis: taasärkamine ellu järgnes surmaunne vajumisele otsekui samal hetkel.

¹⁰ ¶ Ning see ongi peaaegu kõik, mida me saame kir-ja panna Jeesuse seisundi kohta hauas veedetud ajal. Me võime viidata mitmele omavahel kooskõlas oleva-le faktile, ehkki oleme vaevalt küll pädevad neid tõl-gendama.

¹¹ Satania esimese eluasemeilma ülestõusmissaali-de tohtus õues võib nüüd näha suurejoonelist ainelis-morontia ehitist, mida nimetatakse „Mälestusmärgiks Miikaelile” ja mis kannab Gabrieli pitserit. See mä-lestusmärk püstitati veidi pärast Miikaeli lahkumist siit maailmast ning sellele on kirjutatud: „Mälestuseks Jeesus Naatsaretlase viibimisest surelikuna Urantial.”

¹² Säilinud ürikud näitavad, et sel ajal pidas Sal-vingtoni sajaliikmeline ülemkogu Gabrieli eesistumi-sel Urantiat käsitlevat halduskoosolekut. Ürikutest on näha seegi, et Uversa Päevilt Vanad on sel perioodil Miikaeliga Nebadoni universumi seisundi asjus kon-takti võtnud.

¹³ Me teame, et Miikael ja Salvingtoni Immanuel va-hetasid Meistri surnukeha hauasviibimise ajal vähe-malt ühe sõnumi.

¹⁴ On igati põhjust arvata, et süsteemi Planeedivürs-tide nõukogu istungil Jerusemil, mis toimus Jeesuse surnukeha hauas puhates, istus Caligastia toolil keegi isiksus.

¹⁵ Edentia ürikud näitavad, et Norlatiadeki tähtkuju Isa oli Urantial ja sai Miikaelilt tema hauas veedetud ajal juhtnööre.

¹⁶ Ning ka paljud muud tõendid näitavad, et mitte kogu Jeesuse isiksus ei olnud selle ilmse füüsilise sur-ma ajal unes ja teadvusetu.

4. RISTISURMA TÄHENDUS

¹ Ehkki Jeesus ei surnud ristil sureliku inimsoo süü lepitamiseks ega ka selleks, et leida mõnd tõhusat lähe-nemisteed solvatud ja mitteandestava Jumala juurde, ja kuigi Inimese Poeg ei pakkunud end ohvriks Jumala viha vaigistamiseks ning patusele inimesele lunastuse-tee avamiseks, seondub Jeesuse ristisurmaga hoolima-ta nende lepituseideede ekslikkusest tähtsaid aspekte, mida ei tohiks tähele panemata jätta. Nimelt, Ura-ntiat on hakatud asustatud naaberplaneetidel nimeta-ma „Ristimaailmaks”.

² Jeesus soovis elada Urantial inimkehas täisvää-rtuslikku surelikku elu. Surm moodustab ühe osa sel-lest elust. Surm on sureliku eludraama viimane vaatus. Kui te püüate heade kavatsustega vabaneda ristisur-ma tähenduse ebausklikest väärtõlgendustest, peaksi-te hoolikalt jälgima, et mõistaksite siiski Meistri surma tõelist tähtsust ja tähendust.

³ ¶ Surelik inimene pole kunagi olnud põlispetiste omand. Jeesus ei surnud inimese lunastamiseks sfää-ride usust taganenud valitsejate ja langenud vürstide haardest. taevane Isa pole kunagi olnud nii ebaõiglane, et surelik hing tema esiisade kuritegude pärast hukka mõista. Meistri ristisurm polnud ohver, millega tasu-da Jumalale inimkonna võlga tema ees.

⁴ Enne Jeesuse elu maa peal oleks teie usk niisu-gusesse Jumalasse võinud põhjendatud olla, aga mit-te pärast Meistri elu ja surma teie kaassurelike seas. Mooses õpetas, et Looja-Jumal on väärikas ja õiglane, ent Jeesus esindas taevase Isa armastust ja halastust.

⁵ Loomalikkus — kalduvus kuritegudele — võib ol-la pärilik, ent pattu vanemalt lapsel ei edastata. Patt on üksiku tahteolendi teadlik ja tahtlik mäss Isa tahte ja Poja seaduste vastu.

⁶ Jeesus elas ja suri kogu universumi, mitte ainult selle ühe maailma rahvaste eest. Ehkki maailmade surelikele oli hingepääste tagatud juba enne Jeesuse elu ja surma Urantial, on siiski tõsiasi, et tema annetumine selles maailmas valgustas hästi pääsemise teed: tema surm tegi palju, et surelike kindel igavene ellujäämine pärast liha surma saaks selgemaks.

⁷ Ehkki on vaevalt kohane kõnelda Jeesusest kui ohverdajast, lunahinna tasujast või lunastajast, on täiesti õige nimetada teda *päästjaks*. ta tegi igavese pääsemise (ellujäämise) tee selgemaks ja kindlamaks, ta näitas Nebadoni universumi kõigi maailmade kõigile surelikele pääsemise teed senisest paremini ja selgemini.

⁸ Kui te olete kord mõistnud ideed Jumalast kui tõelisest ja armastavast Isast, ainsat käsitust, mida Jeesus üldse kunagi õpetas, peate otsekohe ja täielikult loobuma kõigist primitiivsetest ettekujutustest Jumalast kui solvatud monarhist, karmist ja kõikvõimsast valitsejast, kellele pakub suurimat rõõmu tabada oma alamaid väärtegudelt ja hoolitseda selle eest, et neid piisavalt karistataks, kui just mõni temaga peaaegu võrdne olend ei soovi vabatahtlikult nende eest ja nende asemel kannatada ja surra. Kogu lunastuseidee on ühildamatu jumalakäsitusega, mida Jeesus Naatsaretlane õpetas ja millele ise eeskujuks oli. Jumala lõpmatu armastus ei ole jumalikus olemuses millegi suhtes teisejärguline.

⁹ Kogu selle lunastuse ja ohverdamise teel pääsemise idee juured ja alused peituvad isekuses. Jeesus õpetas, et vaimsete uskujate vennaskonna kõrgeim aade on oma kaaslaste *teenimine*. Jumala isadusse uskujad peavad pääsemist võtma kui enesestmõistetavust. Uskuja põhimure ei tohiks olla mitte isekas isikliku pääsemise soov, vaid pigem isetu tung armastada ja seega teenida oma kaaslasi nii, nagu Jeesus surelikke inimesi armastas ja teenis.

¹⁰ Tõelised uskujad ei muretse ka nii väga pattudele järgneva karistuse pärast. tõelist uskujat häirib vaid praegune lahusolek Jumalast. targad isad võivad küll oma poegi karistada, ent nad teevad seda armastusega ja poegade parandamise nimel. Nad ei karista vihaga ega nuhtle kättemaksuks.

¹¹ Isegi kui Jumal oleks karm seadusi järgiv monarh, kellele alluvas universumis oleks kõrgeim põhimõte õiglus, ei lepiks ta kindlasti lapsiku kavaga asendada süüdi olev kurjategija süütu kannatajaga.

¹² Jeesuse surma tähtsus seoses inimkogemuse rikastamise ja pääsetee avardamisega ei seisne mitte te-

ma surma *faktis*, vaid pigem selles, kui suurepäraselt ja kui võrratu südikusega ta surmale vastu läks.

¹³ Kogu see lunastuseidee asetab pääsemise irrealsele alusele; see käsitus on puhtfilosoofiline. Inimese pääsemine on *reaalne*; see põhineb kahel reaalsusel, mida võib loodud-olendi usuga taibata ja individuaalsesse inimkogemusse ühendada: Jumala isaduse fakt ja sellega kooskõlas olev tõde — inimestevaheline vendlus. Kuid ikkagi on tõsi, et teile „antakse andeks teie võlad, kui teie annate andeks oma võlglastele”.

5. RISTI ÕPPETUNNID

¹ Jeesuse rist näitab, kui sügav on tegelikult ustava karjase pühendumine isegi oma karja vääritutele liikmetele. See seab kõik Jumala ja inimese vahelised suhted igaveseks perekondlikule alusele. Jumal on Isa, inimene tema poeg. Looja ja loodudolendi kõiksetes suhetes saab keskseks tõeks armastus, isa armastus oma poja vastu — mitte kuninga õiglus, mis otsib rahuldust kurjategijast alama kannatustest ja karistamisest.

² Rist näitab igavesti, et Jeesus ei suhtunud patustesse hukkamõistjana või andeksandjana, vaid pigem igavese ja armastava päästjana. Jeesus on selles mõttes tõeline päästja, et tema elu ja surm võidavad inimesi headuse ja õiglase ellujäämise poole. Jeesus armastab inimesi nii väga, et tema armastus äratab inimsüdametes vastuarmastuse. Armastus on tõesti nakkav ja igavesti loov. Jeesuse ristisurm on näide armastusest, mis on piisavalt tugev ja jumalik, et anda andeks patud ja neelata endasse kõik pahateod. Jeesus ilmutas sellele maailmale kõrgeimat õiglust, mis ületab puhttehnilise, õiget ja väära silmas pidava õigusemõistmise. Jumalik armastus mitte ainult ei andesta ülekohtu, vaid neelab selle endasse ja hävitab. Armastusega andestus ületab igati halastusega andestuse. Halastus omistab süü pahateos ühele osapoolle, ent armastus hävitab patu ja kõik sellest tulenevad nõrkused igaveseks. Jeesus tõi Urantiale uue eluviisi. ta õpetas meid kurjale mitte vastu panema, vaid leidma selle kaudu headuse, mis tõhusalt kurja hävitab. Jeesuse andestus ei ole süü kustutamine, see on päästmine hukkamõistust. Päästmine ei mõista väärtegusid hukka, vaid *parandab need*. tõeline armastus ei lähe vihkamisega kompromissile ega andesta seda: ta hävitab selle. Jeesuse armastus ei piirdu kunagi ainult andestamisega. Meistri armastus sisaldab endas paranemist, igavest ellujäämist. On igati kohane kõnelda pääsemisest kui lunastusest, kui te mõtlete sellega igavest paranemist.

³ Jeesus suutis oma isikliku armastusega inimeste vastu patu ja pahe mõju murda. Sellega andis ta ini-

mestele vabaduse valida parem elu. Jeesus päästis minevikust, mis iseenesest töötas triumfi tulevikus. Nii kindlustas andestamine pääsemise. Kui jumaliku armastuse ilu on kord inimsüdamesse vastu võetud, hävitab see igaveseks patu võlu ja pahe võimu.

⁴ ¶ Jeesuse kannatused ei piirdunud ristilöömisega. tegelikult veetis Jeesus Naatsaretlane üle kahekümne viie aasta tõelise karmi sureliku eksistentsi ristil. Risti tegelik väärtus seisneb tõsiasjas, et see oli Meistri armastuse ülim ja lõplik väljendus, mis viis lõpule tema halastuseilmutuse.

⁵ ¶ Miljonite asustatud maailmade kümned triljonid arenevad olendid, kellel võis tekkida kiusatus loobuda moraalsest ja usuvõitlusest, on heitnud veel ühe pilgu ristil rippuvale Jeesusele ja rühkinud edasi, innustatuna sellest, kuidas Jumal on andnud oma lihaliiku elu, pühendudes inimese isetule teenimisele.

⁶ Ristisurma triumf esitab kokkuvõtlikult Jeesuse suhtumist oma ründajaisse. Palvetades: „Isa, anna neile andeks, sest nad ei tea, mida nad teevad,” muutis ta risti sümboliks, mis tähistab igavesti armastuse võitu vihkamise üle ja tõe võitu pahe üle. See pühendunud armastus mõjus kogu tohutus universumis nakkavalt, jüngrid võtsid selle oma Meistrilt üle. Kõige esimene tema evangeeliumi õpetaja, kes pidi seda kuulutades oma elu andma, ütles, kui teda kividega surnuks pilluti: „Ära pane seda neile patuks.”

⁷ Ristil on ülim mõju parimale osale inimesest, sest ta sümboliseerib kedagi, kes oli valmis andma kaasinimesi teenides oma elu. See on suurim armastus, kui inimene on valmis andma oma elu sõprade eest — ja Jeesus tundis niisugust armastust, et oli valmis andma elu ka vaenlaste eest, see oli armastus, millest suuremat polnud maa peal seni nähtud.

⁸ Jeesuse kui inimese Kolgata ristil suremise ülev vaatepilt on muutnud surelike tundeelu nii Urantial kui ka teistes maailmades, inglites aga äratanud ülimalt abivalmiduse.

⁹ ¶ Rist on püha teenimise, oma elu kaaslaste heaolule ja päästmisele pühendamise ülev sümbol. Rist ei sümboliseeri Jumala süütu Poja ohverdamist süüdlasest patustajate asemel ja solvatud Jumala raevu leevendamist, vaid see püsib maa peal ja universumis hea

kurjadele annetumise ja nende sellesama armastava andumusega päästmise igavesti püha sümbolina. Rist tähistab ülevaimat isetut teenimist, ületamatut ohvrimeelsust, oma elu pühendamist täielikult kogu südamest tulevatele teenimisele isegi surmas, koguni ristisurmas. Ja ainuüksi see, et me näeme Jeesuse annetumiselu suurt sümbolit, innustab meid kõiki nii, et me tahame minna ja sedasama teha.

¹⁰ Kui mõtlevad mehed ja naised vaatavad Jeesust, kes ristil oma elu andis, ei luba nad end enam kaevelda ka rängimate eluraskuste üle, ammugi tühiste muurede ja paljude lihtsalt väljamõeldud probleemide üle. ta elu oli nii auline ja surm nii võidukas, et meil kõigil tekib kiusatus olla valmis neist mõlemast osa saada. Kogu Miiikaeli annetumine tema noorusajast kuni ristisurma vapustava vaatepildini on tõelise külgetõmbajõuga.

¹¹ Seega, kui te vaatate risti Jumala ilmutusena, ärge vaadake seda primitiivse inimese silmadega ega hiljem tulnud barbari vaatepunktist, kes pidasid Jumalat karmi õiglust ja jäika seaduste täitmist nõudvaks halastamatuks Suverääniks. Pigem mõistke, et ristis avaldus lõplikult Jeesuse armastus ja andumus oma elu ülesandele, annetumisele oma tohutu universumi surelikele rassidele. Nähke Inimese Poja surmas Isa jumaliku armastuse surelike sfääride poegadele avaldumise kulminatsiooni. Seega tähistab rist lahkete kiindumust, andumust ja vabatahtliku pääsemise annetamist neile, kes on valmis neid kingitusi ja seda andumust vastu võtma. Ristiga pole seotud midagi, mida Isa oleks nõudnud, vaid ainult see, mida Jeesus ise oli nii varmas andma ja mida ta keeldus vältimast.

¹² ¶ Kui inimene ei suuda Jeesust muul viisil väärliselt hinnata ega tema maise annetumise tähendust mõista, on talle vähemalt arusaadavad ja lähedased Jeesuse surelikud kannatused. Mitte keegi ei pea kunagi kartma, et Looja ei tunne tema ajalike piinade olemust ega ulatust.

¹³ Me teame, et ristisurm ei pidanud lepitama inimest Jumalaga, vaid ergutama inimest *mõistma* Isa igavest armastust ja tema Poja lõputut halastust ning levitama neid kõikseid tõdesid kõikjal üle kogu universumi.